

meget vanskeligt, at forhandle saadanne Spørgsmaal, naar en Sammensmeltning skal finde Sted. Lad os tage det Amt, hvor den ærede Forslagsstiller og jeg have hjemme, saa skulle vi se, hvormange Steder en saadan Sag skulle til Forhandling, naar det Spørgsmaal kom frem, om en Delinkvent kunde blive frit for de Omkostninger, han skulle erstatte. (Tobiesen: Aldrig!). Aldrig? Ja, det er nu min Erfaring; dersom jeg ikke har misforstaaet, hvad Delinkventomkostninger er, saa har jeg Erfaring nok for, at der tidt er blevet forelagt Amtsraadet det Spørgsmaal, om Delinkventomkostningerne kunde eftergives, i alt Fald for en Del; det tror jeg nok skal staa fast. Ellers skulle jeg tage meget fejl. Jeg siger altsaa, at dette Spørgsmaal i det Amt, hvor den ærede Forslagsstiller og jeg have hjemme, maatte forelægges 2 Amtsraad og 3 eller flere Kommunalbestyrelser. Nu er det et væsentligt Spørgsmaal ved den Slags Sager, hvor de Paagjældende ere forsørgelsesberettigede. Det er tidt og ofte, naar saadanne Spørgsmaal skulle afgjøres, at der tages Hensyn til, hvorledes den Paagjældendes økonomiske Stilling er; der tages Hensyn til, om det ikke var klogere for den vedkommende Kommune, om man, for ikke aldeles at ruinere ham, eftergav ham Gjælden, for at han fremdeles kunde staa paa egne Ben, og ikke behøvede at kastes ind paa Fattigvæsenet. Det er som oftest den Slags Hensyn, der gjør sig gjældende ved slige Leiligheder, og naar saadanne Spørgsmaal skulle forhandles vidt og bredt, saa falder Hovedgrunden for Spørgsmaalets Besvarelse egentlig bort. Dermed tror jeg at have paavist, hvor urigtigt det er at begynde paa at omlægge Udgifterne, og navnlig at forelægge dem hen paa saadanne Steder, hvor der ikke er en fælles Styrelse. Det skulle ikke være vanskeligt at vise, at noget Egnende er Tilfældet med de andre Punkter, som ere nævnte i Lovforslaget, men jeg skal ikke forfølge Sagen videre paa dens nuværende Trin. Jeg skal hermed standse og derved tilkjendegive, at jeg for mit Vedkommende ikke billiger et saadant Forslag.

Tobiesen: Da jeg indbragte dette Lovforslag gjorde jeg opmærksom paa Grunden,

hvorfor jeg ikke antog, at det var rigtigt at foreslaa, at Udgifterne til sykklistiske Syge skulle fordeles i Amtsraads Kredsen, idet jeg bemærkede, at Størrelsen af disse Udgifter meget væsentlig ahang af den Politiorde, der fandt Sted i enhver Kjøbstad for sig, hvorhos jeg tillige gjorde opmærksom paa, at Udgifternes Størrelse noget stod i Forbindelse med særegne Forhold i den enkelte Kjøbstad, idet den navnlig ahang af, hvorvidt den var Garnisonssted eller Søfartssted eller deslige. Jeg tror, at der netop fra Landets Side vilde med Grund kunne gøres meget væsentlige Indvendinger gjældende mod at komme ind i Fællesskab med Kjøbstæderne med Hensyn til disse Udgifter, og da der ikke er nogen som helst Grund eller Rimelighed for at ligne saadanne Udgifter paa alle Kjøbstæder, i det samme Amt, saa tror jeg, at det vil være rigtigst, at hver Kjøbstad for sig bærer disse Udgifter. — Med Hensyn til det sidste Foredrag af den ærede Landsthingsmand for 9de Kreds (Rasmussen) skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke tror at have sagt, at der i og for sig var en slet Politiorde paa Landet. Jeg har sagt, at den vistnok kunde blive bedre, og at der flere Steder savnedes den fornødne Medhjælp for Politimestrene, og det er jo Noget, der med megen Iver tilstræbes fra flere Amtsraads Side, at afhjælpe denne Mangel og at tilveiebringe de Midler, som ere nødvendige til at erholde et større Politipersonale og derigjennem en bedre Politiorde. Men jeg har derimod sagt, at det var en Erfaringsætning, og at det laa i Forholdenes egen Natur, at Politiet i Kjøbstæderne, der havde større Hjælpemidler, lettere opdagede Forbrydere, end det kunde være Tilfældet i en Landjurisdiktion af stor Udstrækning, og ligeledes har jeg anført, hvad jeg tror, at Alle, der have haft med kriminelle Sagers Behandling at gjøre, ville erkjende for at være rigtigt, at gamle Forbrydere kunne i lang Tid gaa omkring paa Landet og forøve Forbrydelser uden at blive anholdte og straffede, og saa, naar de komme ind til Kjøbstaden og der anholdes, ofte for en lille Forseelse, blive hængende ved den, hvorved da det hele Strafferegister, de havde paa sig fra Land-